

N:o 181.

Af herr **J. Andersson** i Öhrstorp, *om fördelning af skatten för tillverkning af bränvin.*

Äfven vid innevarande års riksdag hafva flera motioner väckts om en annan fördelning af bränvinsförsäljningsafgifterna, och det är att förvänta, att Riksdagen med anledning af dessa motioner skall besluta en rättvisare och mera lämplig fördelning af dessa medel än den nuvarande.

Men derjemte anser jag, att den inkomst, som tillföres statskassan genom tillverkningsskatten å bränvin, äfven bör fördelas mellan staten och kommunerna. Denna skatt gaf staten år 1896 en inkomst af 16,342,618 kronor, och för senaste år uppgick till omkring 18,000,000 kronor. Det kunde hafva skäl för sig, att statsverket ensamt hade denna afgift sig tillerkänd under tider, då det behöfdes för att fylla de kraf, som ställes på statskassan, men nu, då stora öfverskott finnas, att det vållar snart sagdt såväl regering som riksdag bekymmer, huru dessa stora öfverskott skola finna lämplig användning, och under det kommunerna äro tyngda af stora kommunalutskylder för fattigvård, sjukvård och skolor, m. m., då kan och bör det ifrågasättas, huru vida statsverket fortfarande bör behålla dessa inkomster i sin helhet, som utgå i form af bränvinstillverkningsskatt. Genom att öfverföra en del af dessa medel till kommunerna gaf man åt dessa en välbehöflig hjälp för bestridande af fattigvård och sjukvård, hvilka utgifter just i mycket hög grad vållas af bränvinshandteringen. I öfrigt synes i hufvudsak samma skäl tala för att tillverkningsskatten fördelas som att försäljningsafgifterna delas mellan staten, landsting och hushållningssällskap. Dock

vill jag ingalunda anse lämpligt, att hushållningssällskapen, sådana de för närvarande äro organiserade, tillföras större inkomster, utan tillåter mig föreslå,

att Riksdagen måtte besluta, att tillverknings-skatten å bränvin måtte så fördelas, att staten erhåller fem tiondedelar, samt att fem tiondelar inlevereras till statskontoret, för att utgå till landsting och sådana städer, som ej deltaga i landsting, med en tiondel, och till dessa städer jemte öfriga städer och landskommuner efter invånareantal räknadt utgå med fyra tiondelar.

Stockholm den 27 januari 1898.

Jöns Andersson.

N:o 182.

Af herr **J. Bromée**, om ändring af 3 § utsökningslagen m. m.

Sedan jag under föregående riksdag väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om ändring i landshöfdingeinstruktionen i fråga om länsmans till- och afsättande och Andra Kammarens tillfälliga utskott n:o 3 i utlåtande n:o 7 afstyrkt en del af min framställning, bland annat på de skäl, att jag icke framställt yrkande om länsmännens ökade kompetensvilkor, särskildt ställande af borgen för de medel de uppbära, så får jag, som redan förra riksdagen var betänkt på en sådan framställning, nu, sedan jag fått en sådan allvarlig erinran om bristen uti mitt då gjorda förslag, väcka motion i denna fråga.

Kronolänsmän torde vara de enda tjänstemän, hvilka hafva uppbörd af allmänna och enskilda medel om händer utan skyldighet att ställa uppbördsborgen.